

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR.3755/2/2013

SENTINȚA CIVILĂ NR.1697
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 27.05.2013

*****

Pe rol soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul **V.C. D.**, în contradictoriu cu **pârâtul CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII**, având ca obiect *anularea Hotărârii nr.162 din 26 februarie 2013 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii și suspendarea executării actului administrativ până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei.*

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns reclamantul D.V.C. reprezentat de avocat A.M., pârâtul Consiliul Superior al Magistraturii prin consilier juridic O.L. cu delegație la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a expus referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Pârâtul Consiliul Superior al Magistraturii prin consilier juridic depune întâmpinare la cererea de chemare în judecată și un set de înscrisuri, reprezentând Decizia nr. 196/04.04.2013 a curții Constituționale, Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 162/26.02.2013 și actele care au stat la baza emiterii acesteia, comunicând o copie a întâmpinării și înscrisurilor reprezentantului părții adverse.

La solicitarea instanței dacă acestea sunt toate actele de care înțelege să se folosească în apărare, reprezentantul pârâtului declară că acestea sunt toate actele care au stat la baza actului administrativ atacat.

Reclamantul prin avocat arată că nu mai are alte înscrisuri de administrat în afara celor depuse la dosarul cauzei.

Curtea, deliberând încuviințează pentru ambele părți proba cu înscrisuri, respectiv cele depuse la dosarul cauzei.

Părțile prin reprezentanți având pe rând cuvântul declară că nu mai au alte cereri de formulat.

Curtea consideră terminată cercetarea judecătorească, apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților pe cererea de suspendare a executării Hotărârii nr.162 din 26 februarie 2013 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii și pe capătul de cerere privind anularea Hotărârii nr.162 din 26 februarie 2013.

Reclamantul D.V.C. reprezentat de avocat, solicită suspendarea executării actului administrativ atacat până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei și anularea Hotărârii nr. 162 din data de 26 februarie 2013 emisă de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.

Consideră că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.15 raportat la art.14 alin.1 din Legea nr.554/2004 pentru suspendarea executării actului administrativ, deoarece există un caz bine justificat și iminența producerii unei pagube care astfel să poată fi prevenită.

Curtea Constituțională prin Decizia nr.196/04.04.2013 a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art.55 alin.4 și 9 din Legea 317/2004, dispoziții legale în baza cărora a fost emis actul administrativ a cărui suspendare o solicită.

Procedura de verificare a legalității este prevăzută în materia alegerii membrilor C.S.M., iar potrivit art.17, alin.(1), (2) și (5) din Legea nr.317/2004, Consiliul Superior al Magistraturii verifică legalitatea procedurilor de alegere, din oficiu sau la sesizarea oricărui judecător sau procuror. Potrivit alin.(5), „În cazul în care se constată încălcări ale legii în procedurile de alegere, C.S.M. dispune măsurile necesare pentru înlăturarea acestora. În cazul revocării unui membru al Consiliului, ca și în cazul alegerilor membrilor, atribuțiile de verificare a legalității procedurii de revocare și de soluționare a unor eventuale contestații revin Consiliului Superior al Magistraturii.

Potrivit dispozițiilor art. 55 alin. (4) și (7) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, procedura de revocare a membrilor aleși ai Consiliului poate fi declanșată de oricare adunare generală de la nivelul instanțelor sau parchetelor pe care le reprezintă membrul Consiliului Superior al Magistraturii a cărui revocare se cere, precum și de organizațiile profesionale ale judecătorilor și procurorilor, în cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a atribuțiilor încredințate prin alegerea ca membru al Consiliului. Astfel, potrivit legii, un număr de cel puțin 91 de instanțe, cu votul a 2/3 de judecători din fiecare instanță, ar fi trebuit să se propună revocarea sa, pentru motivele expres prevăzute de lege, iar Plenul să le verifice și să dispună revocarea dacă era cazul. Însă, Plenul nu a fost sesizat în mod legal de reprezentanții adunărilor generale, ci de președintele unei instanțe. Din cele 105 hotărâri ale adunărilor generale, cel puțin 26 sunt în mod clar adoptate cu încălcarea legii în ce privește cvorumul obligatoriu de 2/3 din votul judecătorilor în favoarea revocării, inexistența lor fizică, inexistența totală a motivării sau nesemnarea lor. Adunărilor generale nu au fost convocate legal și nu au fost prezidate de judecătorul indicat în mod expres de lege. Votul nu a avut loc în mod secret în toate adunărilor și în niciuna nu a existat plic în care să fie introdus buletinul de vot. Aceste aspecte urmează, desigur, a fi verificate de instanța sesizată în fond.

Existența prejudiciului este certă atâta timp cât reclamantul nu poate participa la ședințele de plen, inclusiv la buna funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii.

În tot acest timp nu a fost remunerat astfel că este afectat din punct de vedere material, și nu numai. Are probleme familiare și nu-și poate ajuta financiar familia, mai ales că au apărut și unele probleme medicale.

În ceea ce privește condiția îndeplinirii pagubei iminente arată că în raport de dispozițiile art.2 alin. 1 lit.ș din Legea nr.554/2004, de la data publicării hotărârii a cărei suspendare o solicită ea ar trebui să își producă efecte.

Dreptul său ca membru CSM de a participa la activitățile Plenului, secțiilor și comisiilor CSM ar fi atins, atât timp cât în mod nelegal nu ar mai îndeplini această funcție.

Pe fond, învederează că prin Decizia Curții Constituționale nr.196 din 04.04.2013 a fost admisă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.55 alin.4 și 9 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii. Instanța de contencios constituțional a reținut că aceste dispoziții legale încalcă prevederile constituționale și convenționale referitoare la dreptul de apărare ca urmare a lipsei de claritate și de previzibilitate a normei, respectiv art.6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, raportat la art.20 din Constituția României.

Cu privire la motivele de nelegalitate a Hotărârea nr.162/26.02.2013 dar și a procedurii de revocare, arată că Plenul CSM nu a fost sesizat în mod legal. În speță, există o adresă de la Judecătoria Rm. Vâlcea semnată de președintele instanței argumentată prin faptul că majoritatea judecătorilor au decis revocarea jud. D. Aceasta nu este o sesizare în sensul cerut de lege deoarece ea nu este semnată de reprezentanții adunărilor generale, și nu este motivată. Motivarea trebuie să se refere la indicarea motivelor de revocare la care face referire legea, cu indicarea în concret a faptelor și acțiunilor membrului CSM, a dovezilor în susținerea acestora, respectiv a atribuțiilor care i s-au încredințat și pe care nu le-a îndeplinit sau le-a îndeplinit în mod necorespunzător.

În cadrul judecătoriei Săliște nu există Hotărârea AG cu privire la revocare, ci doar hotărârea de convocare și un proces-verbal de desfășurare a Adunării Generale.

Numărul de adunări generale pentru revocare trebuie să reprezinte majoritatea, dar numai dacă sunt legale. Numărul hotărârilor legale de revocare este de 85, sub cel impus de lege de 91.

Decizia de revocare nu s-a luat cu votul a două treimi din numărul judecătorilor.

Hotărârile nu sunt motivate. Nicio instanță din cele 105 nu au indicat concret care sunt acțiunile sau faptele jud. D. care se includ în

motivele de revocare, iar în cazul a 9 hotărâri nu s-au indicat nici un fel de motive, ceea ce înseamnă că sunt nelegale.

Hotărârile trebuie să statueze asupra obiectului permis de lege. Doar cinci judecătorii au solicitat revocarea sa, în rest toate celelalte 100 Adunări Generale au dispus ele însele în mod nelegal revocarea.

Invocă de asemenea aspecte de nelegalitate ale Regulamentului de ordine interioară a instanțelor judecătorești.

Cu privire la convocarea Adunării Generale, potrivit art.20 alin.5 din ROI, în procedura de revocare a membrilor aleși ai CSM adunările generale se convoacă la solicitarea a cel puțin unei treimi din numărul judecătorilor care o compun sau de colegiul de conducere a instanței. În cazul de față, din cele 105 Adunări Generale care au decis revocarea, pentru un număr de 9 nu rezultă cine a făcut convocarea, iar pentru un număr de 11 convocarea a fost făcută de președintele instanței.

În ce privește prezidarea Adunării Generale, au fost încălcate prevederile art.20 alin.7 din ROI și art.40 alin.9 din Regulamentul CSM.

Pârâtul Consiliul Superior al Magistraturii, prin consilier juridic, pentru considerentele din întâmpinare și raportat la toate înscrisurile aflate la dosarul cauzei, consideră că se impune admiterea cererii de suspendare a executării Hotărârii nr.162 din 26 februarie 2013 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Prevederile legale ce reglementează procedura de revocare din funcția de membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii, prevăzute la art.55 alin.(4) și (9) din Legea nr.317/2004 au fost declarate neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr.196/04.04.2013. Art.55 alin.(4) a instituit un regim mixt și confuz, neclar pentru persoana care se poate afla în ipoteza normei, cât și pentru instanța chemată să aprecieze cu privire la temeinicia și legalitatea revocării.

Procedura de revocare, în ceea ce privește motivele pe care aceasta se întemeiază nu este suficient de clar și explicit la nivel legislativ, cu consecințe directe asupra activității Consiliului Superior al Magistraturii.

În raport cu decizia Curții Constituționale, asupra Hotărârii nr.162/26.02.2013 s-a creat aparența de nelegalitate, iar cu privire la cererea de suspendare, condiția cazului bine justificat, reprezentând acele împrejurări legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ, urmează a fi analizată în raport de acest aspect.

Având în vedere atribuția Consiliului Superior al Magistraturii, care verifică doar legalitatea procedurii de revocare, iar nu temeinicia acesteia, art. 55 alin. (9) din Legea nr. 317/2004, republicată obligând Consiliul să țină seama de votul exprimat, atunci când prevede cu caracter imperativ că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii dispune

revocarea din funcție a membrului ales" și faptul că această prevedere, în baza căreia a fost emis actul atacat în prezenta cerere, a fost declarată neconstituțională, printr-o decizie ulterioară adoptării hotărârii de revocare, solicită instanței să aprecieze în ce măsură legalitatea acestei proceduri poate fi susținută.

În ceea ce privește cerința prevenirii unei pagube iminente, în cazul de față, se pune problema efectivă a unei perturbări grave de funcționare a unei autorități publice urmează a se aprecia dacă sunt îndeplinite condițiile pentru a se dispune suspendarea executării actului administrativ atacat.

Curtea declară închise dezbaterile și reține cauza spre soluționare.

CONSIDERENTE

Prin cererea înregistrată la 23.05.2013, reclamantul D. V.C. cu domiciliul ales în vederea comunicării actelor de procedură la Cabinetul de Avocatura D.D., în contradictoriu cu CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII, cu sediul în București, Sector 6, Calea Plevnei nr. 141B, a solicitat:

I. anularea Hotărârii nr. 162 din data de 26 februarie 2013 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii

II. suspendarea executării actului administrativ până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei.

În fapt, prin Hotărârea nr. 162 din data de 26 februarie 2013, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a dispus revocarea din funcția de membru ales din partea judecătorilor a reclamantului, procedură declanșată prin Hotărârea nr. 1/2013 a adunării generale a judecătorilor din cadrul Judecătoriei Râmnicu Vâlcea, în condițiile art. 55 alin. (4) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

În ședința publică din data de 26 februarie 2013, Plenul CSM a dezbătut sesizarea înaintată de Judecătoria Râmnicu-Vâlcea și actele anexate, fără însă a analiza legalitatea și temeinicia sesizării Consiliului și fără a acorda dreptul la apărare, stabilind doar un drept la exprimarea unui punct de vedere, drept acordat în egală măsură și celorlalți membri, care nu au fost supuși procedurii de revocare.

Prealabil analizei legalității și temeiniciei hotărârii menționate înțelege să învedereze instanței că prin Decizia nr.196 din 04.04.2013 publicată în Monitorul Oficial nr.231/22.04.2013 a fost admisă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.55 alin.4 și 9 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii. Instanța de contencios constituțional a reținut că aceste dispoziții legale încalcă prevederile constituționale și convenționale referitoare la dreptul de apărare ca urmare a lipsei de claritate și de previzibilitate a normei,

respectiv art.6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, raportat la art.20 din Constituția României.

Cu privire la nelegalitatea Hotărârii nr. 162 din data de 26 februarie 2013 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii dar și a procedurii de revocare, învederez următoarele:

Potrivit art. 40 alin. (9) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 326/2005, cu modificările și completările ulterioare, „Dispozițiile referitoare la organizarea adunărilor generale și procedura de votare, prevăzute în Regulamentul privind procedura alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, se aplică în mod corespunzător și adunărilor generale organizate, în condițiile legii, pentru revocarea membrilor aleși ai Consiliului uf.

Or, procedura de verificare a legalității este chiar prevăzută în materia alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii. Potrivit art 17 din Legea nr. 317/2004:

„(1) Consiliul Superior al Magistraturii verifică legalitatea procedurilor de alegere, din oficiu sau la sesizarea oricărui judecător sau procuror.

(2) În vederea formulării sesizării, judecătorii și procurorii au dreptul să verifice procesele-verbale cu privire la desfășurarea alegerilor și rezultatul acestora, precum și buletinele de vot.

(5) în cazul în care se constată încălcări ale legii în procedurile de alegere, Consiliul Superior al Magistraturii dispune măsurile necesare pentru înlăturarea acestora, inclusiv repetarea alegerilor, numai la instanțele sau parchetele la care încălcarea legii a avut drept consecință influențarea rezultatului alegerilor.”

Aspecte de legalitate ce trebuie respectate în procedura de revocare

Conform art. 5 alin.2 lit. b din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești au îndatorirea să respecte (...), prevederile legale, cele ce rezultă din regulamente (...). De aici, rezultă că în procedura de revocare:

a. cu privire la prevederile legale, trebuie respectate:

- normele generale de drept administrativ;
- normele generale de organizare judiciară.

b. cu privire la prevederile regulamentare, trebuie respectate:

- Regulamentul CSM;
- Regulamentul de alegere a membrilor CSM;
- Regulamentul de ordine interioară a instanțelor.

Aspecte de nelegalitate care rezultă din nerespectarea normelor generale de drept administrativ și de organizare judiciară:

a. Plenul CSM nu a fost sesizat în mod legal

Conform art. 55 alin. 9 din Legea 317/2004, Plenul CSM dispune revocarea după înregistrarea sesizării semnate și motivate de reprezentanții adunărilor generale. În speță, există o adresă de la Judecătoria Rm. Vâlcea semnată de președintele acestei instanțe, argumentată prin faptul că majoritatea Judecătoriilor au decis revocarea jud. D.; la adresă s-au anexat hotărârile respective. Dar aceasta nu este o sesizare în sensul cerut de lege:

- nu este semnată de reprezentanții adunărilor generale: Președintele Judecătoriei Rm.Vâlcea nu este desemnat nici măcar reprezentant al AG de la instanța sa, ci exercită o funcție administrativă de conducere a acelei instanțe. Or, în procedura de revocare nu sunt implicate instanțele, ci adunările generale ale judecătorilor. Niciunul din reprezentanții celorlalte AG nu au semnat această sesizare;

- nu este motivată: motivarea trebuie să se refere la indicarea motivelor de revocare la care face referire legea, cu indicarea în concret a faptelor și acțiunilor membrului CSM, a dovezilor în susținerea acestora, respectiv a atribuțiilor care i s-au încredințat și pe care nu le-a îndeplinit sau le-a îndeplinit în mod necorespunzător.

b. Hotărârile trebuie să existe

În cazul Judecătoriei Săliște nu există Hotărârea AG cu privire la revocare, ci doar hotărârea de convocare și un proces-verbal de desfășurare a AG, și acela semnat în mod nelegal de greșierul-șef.

c. Numărul de adunări generale pentru revocare trebuie să reprezinte majoritatea, dar numai dacă sunt legale

În România sunt 170 de judecătoria, incluzând cele 4 tribunalele miliare. Pentru revocare sunt necesare minim 91 de AG. Plenul CSM a primit 105 hotărâri de revocare. Din cele 105 hotărâri, am ales un număr de 20 care au fost adoptate în mod vădit nelegal pentru motivele arătate în anexă (Judecătoriile Aiud, Bacău, Botoșani, Buftea, Câmpina, Cluj-Napoca, Cornetu, Făurei, Focșani, Giurgiu, Lugoj, Mangalia, Năsăud, Pitești, Podu Turcului, Rm.Sărat, Săliște, Sector 2 București, Târgoviște, Tg.Jiu, Tribunalul Militar București), astfel încât nr. hotărârilor legale de revocare este de 85, sub cel impus de lege de 91.

d. Decizia de revocare se ia cu votul a două treimi din numărul judecătorilor

Sunt 13 AG care au dispus revocarea deși nu întruneau această cerință:

- Jud. Aiud: sunt 7 judecători, au adoptat hotărârea cu 4 voturi în loc de 5;

- Jud. Bacău: sunt 32, au adoptat hotărârea cu 19 voturi în loc de 22;
- Jud. Botoșani: sunt 26, au adoptat hotărârea cu 14 voturi în loc de 18;
- Jud. Buftea: sunt 13, au adoptat hotărârea cu 8 voturi în loc de 9;
- Jud. Cornetu: sunt 10, au adoptat hotărârea cu 6 voturi în loc de 7;
- Jud. Focșani: sunt 23, au adoptat hotărârea cu 16 voturi, însă 3 prin mandat;
- Jud. Lugoj: sunt 9, au adoptat hotărârea cu 5 voturi în loc de 6;
- Jud. Mangalia: sunt 8, au adoptat hotărârea cu 5 voturi în loc de 6;
- Jud. Pitești: nu are nicio mențiune cu privire la prezență sau vot.
- Jud. Podu Turcului: sunt 4, au adoptat hotărârea cu 2 voturi în loc de 3;
- Jud. Rm. Sărat: sunt 7, au adoptat hotărârea cu 4 voturi în loc de 5;
- Jud. sector 2 București: sunt 35, au adoptat hotărârea cu 20 voturi în loc de 24;
- Jud. Tg. Jiu: sunt 34, au adoptat hotărârea cu 23 voturi (inclusiv judecătorul delegat la Penitenciar, ceea ce e nelegal), în loc de 24.

e. Hotărârile trebuie să fie motivate

În procedura de revocare conlucrează adunările generale și Plenul. Dacă revocarea ar fi fost automată, adică prin simplul vot al Adunărilor Generale, alin 9 al art. 55 era inutil și s-ar fi prevăzut că Plenul doar "ia act". Însă, potrivit actualelor reglementări, Plenul "dispune". Ceea ce înseamnă că decizia de revocare devine efectivă prin votul Plenului. Și asta după ce se verifică existența și legalitatea motivării.

Motivarea unei hotărâri a AG respectă condiția legalității: dacă există faptele și dovezile cu privire la acestea; și dacă ele sunt contrare legii. Revocarea se dispune de CSM nu pentru orice motive, ci numai pentru acele motive expres arătate de lege, constând în neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor de membru CSM care decurg din descrierea atribuțiilor Plenului și ale Secțiilor - secțiunea 2 și secțiunea 3 din legea 317/2004.

Or, nicio instanță din cele 105 nu au indicat în concret care acțiunile sau faptele subsemnatului care se includ în motivele de revocare.

Mai mult în cazul a 9 hotărâri nu s-au indicat nici un fel de motive, ceea ce face ca cel puțin aceste hotărâri să fie nelegale în mod evident

(Judecătoriile Botoșani, Buftea, Câmpina, Făgăraș, Mangalia, Pitești, Reghin, Slobozia, Toplița).

Pierderea susținerii colegilor sau campaniile denigratoare purtate de mass-media nu sunt motive de revocare. Alin. 9 al art. 55 nu este izolat de restul articolului - aici, accentul se pune pe termen; condițiile însă sunt mai sus: titularii și cazurile de revocare. Altfel, dacă ar fi izolat, ar putea fi abuziv: prin simpla întrunire a votului majorității AG, un membru CSM ar putea fi revocat, ceea ce este contrar actualei reglementări.

Or, potrivit dreptului administrativ atrage nelegalitatea: nemotivarea hotărârilor AG sau motivarea prin referiri generale astfel că nu pot fi identificate în concret faptele imputate și atribuțiile încălcate, ori motivarea prin trimitere la alte aspecte ce ar impune revocarea dar la care nu face referire legea. Câtă vreme legea specifică în mod clar atribuțiile unui membru CSM, nu poate fi acuzat cineva de exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor pentru fapte generale sau care nu au legătură cu acestea.

f. Hotărârile trebuie să statueze asupra obiectului permis de lege

Legea prevede că AG solicită revocarea iar Plenul este cel care dispune revocarea. Or, în actuala procedură, doar cinci AG (Judecătoriile Motru, Satu-Mare, Slobozia, Strehaia, Tribunalul Militar București) au solicitat revocarea subsemnatului. În rest, toate celelalte 100 AG au dispus ele însele în mod nelegal revocarea, însușindu-și astfel o prerogativă ce aparține de drept unui alt organ administrativ.

g. Hotărârile trebuie adoptate și semnate de toți participanții la AG

Hotărârile trebuie să emane de la Adunarea Generală a Judecătorilor fiecărei instanțe. Nici președintele, nici colegiul de conducere nu pot adopta hotărârile de revocare a membrilor CSM. Cei care adoptă hotărârea trebuie să și o semneze. Acolo unde s-a dorit ca semnarea unei hotărâri aparținând unui organism să fie atributul unei anumite entități s-a indicat - de ex, art. 7 alin 4 lit. e) din Regulamentul CSM prevede că "Președintele CSM are ca atribuție-principală (...) semnarea actelor emise de Plen".

Or, din totalul celor 105 AG care au decis revocarea, doar 11 hotărâri au fost semnate hotărârile de către toți judecătorii participanți. În rest, au fost semnate de președintele instanței; într-un caz, nimeni nu a semnat hotărârea (Judecătoria Buftea); în altul cel care a semnat este președintele secției civile (Judecătoria Botoșani).

Aspectele de nelegalitate derivând din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești

a. Convocarea AG

Potrivit art.20 alin 5 din ROI, în procedura de revocare a membrilor aleși ai CSM adunările generale se convoacă la solicitarea a cel puțin

unei treimi din numărul judecătorilor care o compun sau de colegiul de conducere al instanței.

În cazul de față, din cele 105 AG care au decis revocarea, pentru un număr de 9 nu rezultă cine a făcut convocarea, iar pentru un număr de 11 convocarea a fost făcută de președintele instanței. Deci, convocarea s-a făcut în mod legal numai pentru 85 de adunări generale.

b. Prezidarea AG

Potrivit art. 16 alin. 1 lit. (a) din ROI "președintele judecătoriei prezidează adunarea generală a judecătorilor". Dar pentru alegerea și revocarea membrilor CSM există dispoziții speciale.

Astfel, conform art. 20 alin 7 din ROI "pentru desemnarea candidaților și alegerea membrilor CSM, adunarea generală a judecătorilor este prezidată de judecătorul cu cea mai mare vechime în magistratură". Cum această dispoziție trebuie respectată și în caz de revocare a membrilor CSM conform art. 40 alin. 9 din Regulamentul CSM, rezultă că e nelegală prezidarea și semnarea hotărârilor AG de către președintele judecătoriei acolo unde acesta nu este judecătorul cu cea mai mare vechime și nu a fost secondat de încă doi judecători. Deci, prezidarea tuturor adunărilor generale a fost nelegală.

Aspectele de nelegalitate derivând din Regulamentul de alegere a membrilor CSM

Potrivit art. 40 alin. 9 din Regulamentul CSM „dispozițiile referitoare la organizarea adunărilor generale și procedura de votare prevăzute în Regulamentul de alegere a membrilor CSM se aplică corespunzător și în caz de revocare a acestora”. Or, dispozițiile referitoare la organizarea adunărilor generale și procedura de votare se referă la următoarele aspecte:

- magistrații cu drept de vot sunt cei numiți în funcție și cei stagiați (art. 2 alin.3): nu sunt excluși cei absenți de la AG în ziua votului sau cei aflați în concedii de odihnă sau de creștere a copilului (cum a exclus Judecătoria Aiu doi judecători, Judecătoria Bacău patru judecători de la calcule, Judecătoria Botoșani doi judecători). Când s-a vrut excluderea anumitor judecători de la dreptul de a vota, acest lucru s-a spus expres (art. 7 alin. 6 pentru detașații la alte instituții);

- magistrații cu drept de vot sunt cei înscrși pe listele electorale (art. 2 alin.4, art. 17 alin.2): nicio instanță nu a avut liste electorale;

- votul este secret, direct și personal (art. 2 alin.6): deci nu este admis votul deschis (ca în cazul Judecătoriei Cluj-Napoca) sau prin reprezentant (ca în cazul Judecătoriei Focșani pentru trei judecători); nu este nici legal ca în hotărâre sau procesul-verbal al ședinței să nu se indice cum anume s-a exprimat votul (Judecătoria Buftea, Făurei, Giurgiu, Năsăud, Pitești, Târgoviște, Tribunalul Militar București);

- data desfășurării adunărilor generale și calendarul aferent, stabilite de Plenul CSM (art.3): cum în cazul revocării nu este implicat Plenul CSM, ci instanța care a declanșat procedura, aceasta ar fi trebuit să fixeze data și calendarul, ceea ce nu s-a întâmplat;

- comitetele electorale la instanțe care răspund de organizarea alegerilor (art.5): la nicio instanță nu s-a constituit comitet electoral;

- anunțul pentru alegeri care se emite de Plenul CSM, care cuprinde inclusiv data și ora când au loc alegerile (art.6): în cazul revocării ar fi trebuit emis de instanța declanșatoare a procedurii; nu a existat, ceea ce a făcut să se organizeze AG-uri la date diferite; în timpul desfășurării adunărilor generale, președintele Judecătoriei Vâlcea a comunicat public de două ori rezultatele parțiale ale procedurii de solicitare a revocării, influențând astfel rezultatul final;

- cuprinsul listelor electorale: toți judecătorii cu drept de vot, adică cei numiți și cei stagiați, dar fără judecătorii detașați la alte autorități decât instanțele și parchetele; rubrică pentru participarea la adunarea generală; rubrică pentru participarea la vot (art.7): nu au existat asemenea liste electorale în procedura de revocare ceea ce a dus la greșeli în calcularea cvorumului din moment ce evidența CSM cu nr. de judecători de la o instanță nu corespunde cu mențiunile corespunzătoare din hotărârile unor instanțe (Judecătoria Rm. Sărat) sau a permis ca la unele instanțe să voteze judecători delegați la Penitenciare (Judecătoria Tg.Jiu) și la altele nu (Judecătoria Lugoj) sau la unele instanțe să fie excluși judecătorii aflați în concedii (Judecătoria Bacău), iar la alte instanțe să nu se poată analiza nici un fel de cvorum (Judecătoria Pitești); nu există în niciun caz lista de prezență a judecătorilor la vot;

- adunările generale pentru desemnarea candidaților se convoacă de președintele comitetului electoral cu două săptămâni înainte și se invită candidații la întâlnire cu votanții (art. 14): în nicio instanță nu au avut loc convocări și nici invitații în procedura de revocare;

- buletinele de vot, culoare și conținut (art. 15): se aplică întocmai în procedura de revocare;

- cvorumul de prezență este de cel puțin două treimi din numărul judecătorilor înregistrați pe listele electorale, iar la o a doua ședință nu mai contează acest număr (art. 16 alin. 1 și al in. 7): se aplică întocmai, dar nu se poate verifica la unele instanțe pentru care nu există mențiunile necesare în hotărârea AG sau procesul-verbal (Judecătoria Pitești);

- adunarea generală este prezidată de judecătorul cu cea mai mare vechime, ajutat de doi judecători aleși de AG (art. 16 alin.2): în procedura de revocare, cel care a prezidat a fost președintele instanței și nu a fost ajutat de nimeni pentru toate AG-urile, cu excepția Judecătoriei Cornetu;

- președintele AG asigură numărarea voturilor și întocmește procesul-verbal cu privire la desfășurarea alegerilor și rezultatele votului (art. 16 alin.3 și art. 19): în toate instanțele voturile cu privire la revocare au fost numărate de președintele instanței și în cazul a 92 din cele 105 AG nu s-au întocmit asemenea procese verbale.

- procedura de votare (art.17): se aplică întocmai
 - cazurile de vot care nu este valabil exprimat: buletin de vot neintrodus în plic sau neînмănat de președintele AG (art.18 alin.3): în nicio instanță nu au existat plicuri, iar înмănarea buletinelor de vot nu a fost făcută de persoana prevăzută în Regulament, aceasta nefiind desemnată.

- procesul verbal trebuie semnat de președinte și cei doi judecători (art.19 alin. 1): acolo unde s-a întocmit cu prilejul revocării, a fost semnat de președintele instanței, nu de președintele AG, cu excepția Jud. Cornetu; într-un caz a fost semnat de grefierul-șef al instanței (Judecătoria Săliște); în nicio instanță din cele 105 nu s-a respectat această normă.

Aspecte de nelegalitate concrete referitoare la hotărârile a 20 de adunări generale de la nivelul Judecătoriilor

1. Judecătoria Aiud

- au votat 4 judecători pentru revocare. Sunt 7 judecători în funcție (între care și cei doi judecători aflați în concediu de creștere copil, excluși nelegal de la dreptul de vot); deci ar fi trebuit să se exprime pentru revocare un număr de 5 judecători

- hotărârea nu e semnată de membrii AG, ci de judecătorul cu atribuții administrative (nu există președinte de instanță);

- nu există procesul-verbal cu privire la desfășurarea și rezultatele votului;

- s-a decis revocarea, însușindu-și astfel o atribuție ce aparține exclusiv CSM.

2. Judecătoria Bacău

- convocarea a fost făcută nelegal, de președintele instanței;

- au votat 19 judecători pentru revocare. Sunt 32 judecători în funcție (între care și cei patru judecători aflați în concediu de creștere copil, excluși nelegal de la dreptul de vot), deci ar fi trebuit să se exprime pentru revocare un număr de 22 judecători;

- nu se specifică motivul anulării unui vot;

- hotărârea nu e semnată de membrii AG, ci de președintele instanței;

- nu există procesul-verbal cu privire la desfășurarea și rezultatele votului;

- s-a decis revocarea, însușindu-și astfel o atribuție ce aparține exclusiv CSM.

3. Judecătoria Botoșani

- au votat 14 judecători pentru revocare. Sunt 26 judecători în funcție (între care și cei doi judecători aflați în concediu de creștere copil, excluși nelegal de la dreptul de vot), deci ar fi trebuit să se exprime pentru revocare un număr de 18 judecători;

- nu sunt indicate motivele de revocare a membrului CSM;
- nu se specifică motivul anulării unui vot;
- hotărârea nu e semnată de membrii AG, ci de președintele de secție civilă;

- nu există procesul-verbal cu privire la desfășurarea și rezultatele votului;

- s-a decis revocarea, însușindu-și astfel o atribuție ce aparține exclusiv CSM.

4. Judecătoria Buftea

- au votat 8 judecători pentru revocare. Sunt 13 judecători în funcție; deci ar fi trebuit să se exprime pentru revocare un număr de 9 judecători;

- hotărârea a fost emisă de colegiul de conducere (potrivit antetului);

- hotărârea nu e motivată;

- nu se indică dacă votul a fost exprimat secret;

- hotărârea nu e semnată de nimeni;

- nu există procesul-verbal cu privire la desfășurarea și rezultatele votului;

- s-a decis revocarea, însușindu-și astfel o atribuție ce aparține exclusiv CSM.

5. Judecătoria Cluj-Napoca

- votul nu a fost exprimat în secret, ci deschis;

- hotărârea nu e semnată de membrii AG, ci de președintele instanței;

- nu există procesul-verbal cu privire la desfășurarea și rezultatele votului;

- s-a decis revocarea, însușindu-și astfel o atribuție ce aparține exclusiv CSM.

6. Judecătoria Cornetu

- au votat 6 judecători pentru revocare. Sunt 10 judecători în funcție; deci ar fi trebuit să se exprime pentru revocare un număr de 7 judecători;

- hotărârea nu a fost semnată doar de membrii AG, ci și de grefierul-șef;

- s-a decis revocarea, însușindu-și astfel o atribuție ce aparține exclusiv CSM.

7. Judecătoria Făurei

- convocarea a fost făcută nelegal, de președintele instanței;

- nu se indică dacă votul a fost exprimat secret;

- hotărârea nu e semnată de membrii AG, ci de președintele instanței;
- nu există procesul-verbal cu privire la desfășurarea și rezultatele votului;
- s-a decis revocarea, însușindu-și astfel o atribuție ce aparține exclusiv CSM.

8. Judecătoria Focșani

- au votat 16 judecători pentru revocare din cei 23 judecători în funcție; însă în procesul verbal scrie că au fost date mandate din partea a trei judecători, ceea ce este nelegal, iar fără cele trei voturi ar fi doar 13 voturi pentru revocare, adică nu se întrunește condiția de 2/3 de voturi valabile;
- nu se specifică respingerea/anularea a 7 voturi;
- hotărârea nu e semnată de membrii AG, ci de președintele instanței;
- nu există procesul-verbal cu privire la desfășurarea și rezultatele votului;
- s-a decis revocarea, însușindu-și astfel o atribuție ce aparține exclusiv CSM.

9. Judecătoria Giurgiu

- nu se indică dacă votul a fost exprimat secret;
- nu se specifică motivul anulării unui vot;
- hotărârea nu a fost semnată doar de membrii AG, ci și de grefierul-șef;
- s-a decis revocarea, însușindu-și astfel o atribuție ce aparține exclusiv CSM.

10. Judecătoria Lugoj

- au votat 5 judecători pentru revocare. Sunt 9 judecători în funcție, deci trebuiau să voteze 6 pentru revocare;
- nu se specifică motivul anulării unui vot.
- hotărârea nu e semnată de membrii AG, ci de președintele instanței;
- nu există procesul-verbal cu privire la desfășurarea și rezultatele votului;
- s-a decis revocarea, însușindu-și astfel o atribuție ce aparține exclusiv CSM.

11. Judecătoria Mangalia

- convocarea a fost făcută nelegal de președintele instanței;
- au votat 5 judecători pentru revocare. Sunt 8 judecători în funcție, deci trebuiau să voteze 6 pentru revocare;
- hotărârea nu e motivată;
- nu există procesul-verbal cu privire la desfășurarea și rezultatele votului;

- s-a decis revocarea, însușindu-și astfel o atribuție ce aparține exclusiv CSM.

12. Judecătoria Năsăud

- nu se indică dacă votul a fost exprimat secret;
- nu există procesul-verbal cu privire la desfășurarea și rezultatele votului;

- s-a decis revocarea, însușindu-și astfel o atribuție ce aparține exclusiv CSM.

13. Judecătoria Pitești:

- nu s-a indicat cine a făcut convocarea;
- hotărârea nu are nicio mențiune cu privire la prezență sau vot;

- nu se indică dacă votul a fost exprimat secret;
- hotărârea nu e motivată;
- hotărârea nu e semnată de membrii AG, ci de președintele instanței;

- nu există procesul-verbal cu privire la desfășurarea și rezultatele votului;

- s-a decis revocarea, însușindu-și astfel o atribuție ce aparține exclusiv CSM.

14. Judecătoria Podu Turcului

- nu se știe cine a făcut convocarea;
- au votat 2 judecători pentru revocare. Sunt 4 judecători în funcție (din care unul aflat în concediu de creștere copil și exclus nelegal de la dreptul de vot), deci ar fi trebuit să se exprime pentru revocare un număr de 3 judecători;

- nu există procesul-verbal cu privire la desfășurarea și rezultatele votului;

- s-a decis revocarea, însușindu-și astfel o atribuție ce aparține exclusiv CSM.

15. Judecătoria Râmnicu Sărat

- au votat 4 judecători pentru revocare. Sunt 7 judecători în funcție, deci trebuiau să voteze 5 pentru revocare;

- hotărârea nu e semnată de membrii AG, ci de președintele instanței;

- nu există procesul-verbal cu privire la desfășurarea și rezultatele votului;

- s-a decis revocarea, însușindu-și astfel o atribuție ce aparține exclusiv CSM.

16. Judecătoria Săliște

- lipsește hotărârea AG de revocare;
- procesul verbal nu este semnat de președintele AG, ci de grefierul șef;

17. Judecători sector 2 București

- au votat 20 judecători pentru revocare. Sunt 35 judecători în funcție, deci trebuiau să voteze 24 pentru revocare;
- hotărârea nu e semnată de membrii AG, ci de președintele instanței;

- nu există procesul-verbal cu privire la desfășurarea și rezultatele votului;

18. Judecătoria Târgoviște

- nu se indică dacă votul a fost exprimat secret;
- nu există procesul-verbal cu privire la desfășurarea și rezultatele votului;

- s-a decis revocarea, însușindu-și astfel o atribuție ce aparține exclusiv CSM.

19. Judecătoria Târgu Jiu

- au votat 23 judecători pentru revocare. La vot s-a prezentat inclusiv judecătorul delegat la Penitenciar, ceea ce e nelegal, deci sunt numai 22 judecători pentru revocare. Sunt 36 judecători în funcție, deci trebuiau să voteze 24 pentru revocare;

- nu se specifică respingerea/motivul anulării a 11 voturi.
- hotărârea nu e semnată de membrii AG, ci de președintele instanței;

- nu există procesul-verbal cu privire la desfășurarea și rezultatele votului;

- s-a decis revocarea, însușindu-și astfel o atribuție ce aparține exclusiv CSM.

20. Tribunalul Militar București

- nu se indică cine a făcut convocarea;
- nu se indică dacă votul a fost exprimat secret;
- hotărârea nu e semnată de membrii AG, ci de președintele instanței;

- nu există procesul-verbal cu privire la desfășurarea și rezultatele votului.

Aspecte de nelegalitate privind motivarea referitoare la hotărârile a încă șase adunări generale de la nivelul Judecătoriilor

1. Judecătoria Câmpina

- nu sunt indicate motivele revocării;
- hotărârea nu e semnată de membrii AG, ci de președintele instanței;

- nu există procesul-verbal cu privire la desfășurarea și rezultatele votului.

2. Judecătoria Făgăraș

- hotărârea nu e motivată;
- hotărârea nu e semnată de membrii AG, ci de președintele instanței;

- nu există procesul-verbal cu privire la desfășurarea și rezultatele votului.

3. Judecătoria Reghin:

- hotărârea nu e motivată;
 - nu se specifică motivul anulării unui vot;
 - hotărârea nu e semnată de membrii AG, ci de președintele instanței;

- nu există procesul-verbal cu privire la desfășurarea și rezultatele votului.

4. Judecătoria Slobozia

- hotărârea nu e motivată.

5. Judecătoria Toplița

- convocarea a fost făcută nelegal, de președintele instanței;

- hotărârea nu e motivată

- nu se specifică motivul anulării unui vot.

6. Judecătoria Zărnești

- hotărârea nu e motivată;

- hotărârea nu e semnată de membrii AG, ci de președintele instanței;

- nu există procesul-verbal cu privire la desfășurarea și rezultatele votului.

II. În ceea ce privește cererea de suspendare a executării actului administrativ consider că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.15 raportat la art.14 alin.1 din Legea nr.554/2004 pentru următoarele considerente:

Potrivit dispozițiilor art. 14 din Legea nr.554/2004 modificată și republicată, pentru a se dispune suspendarea executării unui act administrativ, pe lângă cerința inițierii procedurii de anulare a acestuia este necesară întrunirea cumulativă a altor două condiții, respectiv existența unui caz bine justificat și iminența producerii unei pagube care astfel poate fi prevenită.

În mod constant s-a apreciat în raport de definiția cuprinsă în art.2 alin.1 lit. t) din Legea nr.554/2004 modificată și republicată că vădita nelegalitate a unui act administrativ, respectiv împrejurări intrinseci sau extrinseci acestuia care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului pot fi considerate caz bine justificat pentru admiterea cererii de suspendare.

Învederează principalele aspecte de nelegalitate ale Hotărârii nr. 162 din data de 26 februarie 2013 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii dar și a procedurii de revocare :

Astfel cum am menționat Curtea Constituțională prin Decizia nr.196/04.04.2013 în mod categoric a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art.55 alin.4 și 9 din Legea 317/2004, dispoziții legale în baza cărora a fost emis actul administrativ a cărui suspendare o solicită.

Potrivit art. 40 alin. (9) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 326/2005, cu modificările și completările ulterioare, „Dispozițiile referitoare la organizarea adunărilor generale și procedura de votare, prevăzute în Regulamentul privind procedura alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, se aplică în mod corespunzător și adunărilor generale organizate, în condițiile legii, pentru revocarea membrilor aleși ai Consiliului’.

O procedură de verificare a legalității este prevăzută în materia alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii. Potrivit art. 17 din Legea nr. 317/2004:

"(1) Consiliul Superior al Magistraturii verifică legalitatea procedurilor de alegere, din oficiu sau la sesizarea oricărui judecător sau procuror.

(2) În vederea formulării sesizării, judecătorii și procurorii au dreptul să verifice procesele-verbale cu privire la desfășurarea alegerilor și rezultatul acestora, precum și buletinele de vot.

(5) În cazul în care se constată încălcări ale legii în procedurile de alegere, Consiliul Superior al Magistraturii dispune măsurile necesare pentru înlăturarea acestora, inclusiv repetarea alegerilor, numai la instanțele sau parchetele la care încălcarea legii a avut drept consecință influențarea rezultatului alegerilor."

Dispoziții corespunzătoare sunt și în Regulamentul privind procedura alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii: capitolul V, Secțiunea a VI-a - Verificarea legalității procedurilor de alegere și Secțiunea a VII-a Măsuri în cazul încălcării procedurilor de alegere.

Apelând la principiul simetriei juridice, și în cazul revocării unui membru al Consiliului, ca și în cazul alegerii membrilor, atribuțiile de verificare a legalității procedurii de revocare și de soluționare a unor eventuale contestații revin Consiliului Superior al Magistraturii.

În ședința publică din data de 26 februarie 2013, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a dezbătut sesizarea înaintată de Curtea de Apel Cluj și actele anexate, fără însă a analiza legalitatea și temeinicia sesizării Consiliului și fără a acorda dreptul la apărare, stabilind doar un drept la exprimarea unui punct de vedere, drept acordat în egală măsură și celorlalți membri, care nu au fost supuși procedurii de revocare.

Potrivit dispozițiilor art. 55 alin. (4) și (7) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, procedura de revocare a membrilor aleși ai Consiliului poate fi declanșată de oricare adunare generală de la nivelul instanțelor sau parchetelor pe care le reprezintă membrul Consiliului Superior al Magistraturii a cărui revocare se cere, precum și de organizațiile profesionale ale judecătorilor și

procurorilor, în cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a atribuțiilor încredințate prin alegerea ca membru al Consiliului.

Astfel, potrivit legii, un număr de cel puțin 91 de instanțe, cu votul a 2/3 de judecători din fiecare instanță, ar fi trebuit să se propună revocarea mea, pentru motivele expres prevăzute de lege, iar Plenul să le verifice și să dispună revocarea dacă era cazul.

Însă: Plenul nu a fost sesizat în mod legal de reprezentanții adunărilor generale, ci de președintele unei instanțe. Din cele 105 hotărâri ale adunărilor generale, cel puțin 26 sunt în mod clar adoptate cu încălcarea legii în ce privește cvorumul obligatoriu de 2/3 din votul judecătorilor în favoarea revocării, inexistența lor fizică, inexistența totală a motivării sau nesemnarea lor, după cum arăt în anexă. Adunările generale nu au fost convocate legal și nu au fost prezidate de judecătorul indicat în mod expres de lege. Votul nu a avut loc în mod secret în toate adunările și în niciuna nu a existat plic în care să fie introdus buletinul de vot. Aceste aspecte urmează, desigur, a fi verificate de instanța sesizată în fond.

În ceea ce privește condiția îndeplinirii pagubei iminente, reclamantul arată că în raport de dispozițiile art.2 alin. 1 lit. ș din Legea nr.554/2004, de la data publicării hotărârii a cărei suspendare o solicită ea ar trebui să își producă efecte. Aceasta ar însemna ca reclamantul să se întoarcă de îndată la Judecătoria Oradea, de unde a fost ales ca membru CSM în oct.2010. În locul său să vină interimar de la Tg. Jiu următorul judecător clasat la alegerile din 2010. Între timp Plenul CSM a fost sesizat să își revoce hotărârea nelegală, procedura care este de durată și, în caz de refuz, care va implica o procedură contencioasă. În felul acesta este nevoit să se deplaseze într-o altă localitate, să își întrerupă contractul de închiriere de aici încheiat pe un an înainte și existând șanse mari să fie nevoit a se reîntoarce în București la sfârșitul procesului. Dreptul său ca membru CSM de a participa la activitățile Plenului, secțiilor și comisiilor CSM ar fi atins, atât timp cât în mod nelegal nu ar mai îndeplini această funcție.

Pentru probarea susținerilor de mai sus, solicit admiterea probei cu înscrisuri:

- sesizarea Judecătoriei Rm. Vâlcea
- hotărârea nr. 162/26.02.2013 (va fi depusă după comunicarea ei)
- hotărârile pronunțate de cele 105 adunări generale ale Judecătoriilor
- tabel centralizator cu date privind aceste adunări generale

A îndeplinit procedura prealabilă potrivit art.7 din Legea 554/2004, CSM a respins plângerea prealabilă în ședința Plenului din 28 martie 2013.

În drept, invocă dispozițiile Legii nr.554/2004, Legea nr.317/2004 și Decizia nr. 196/2013 a Curții Constituționale.

La 27.05.2013, pârâtul a depus întâmpinare, prin care solicită să se aprecieze asupra acestor cereri, pentru considerentele pe care le va expune în continuare:

Reclamantul V. C. D. a formulat, în condițiile legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, republicată, cu modificările ulterioare, acțiune în anularea Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 162 din data de 26.02.2013.

De asemenea, prevalându-se de dispozițiile art. 14 alin. (1) și art. 15 din Legea nr. 554/2004. privind contenciosul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, învederează o suită de critici privind nelegalitatea hotărârii atacate, a cărei suspendare o solicită, apreciind că cererea întrunește cele două cerințe impuse în mod cumulativ de textul în discuție.

În susținerea cererii sale, domnul judecător arată că, în ședința publică din data de 26 februarie 2013, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a dezbătut sesizarea înaintată de Judecătoria Râmnicu-Vâlcea, fără a analiza legalitatea și temeinicia sesizării CSM și fără a acorda dreptul la apărare.

Față de susținerile reclamantului, apreciază, cu prioritate, următoarele:

Prevederile legale ce reglementează procedura de revocare din funcția de membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii, prevăzute la art. 55 alin.(4) și (9) din Legea nr. 317/2004, au fost declarate neconstituționale, prin decizia nr. 196/04.04.2013 de către Curtea Constituțională, care a admis excepția de neconstituționalitate ridicată de C. V. D. în dosarul nr. 1675/2/2013 al Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

S-a reținut de către Curte în motivarea deciziei că art. 55 al in.(4) din Legea nr.317/2004 prezintă o deficiență gravă de conținut, respectiv de reglementare a motivelor pe care se întemeiază inițierea procedurii de revocare, care îi conferă un caracter neconstituțional. Art. 55 alin.(4) a instituit un regim mixt și confuz, neclar atât pentru persoana care se poate afla în ipoteza normei, cât și pentru instanța chemată să aprecieze cu privire la temeinicia și legalitatea revocării.

De asemenea, a apreciat că soluțiile preconizate de un act normativ nu trebuie aplicate în mod aleatoriu, legiuitorul fiind obligat să stabilească condiții, modalități și criterii clare și precise. Or, în cazul revocării unui membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii, nu este stabilit modul în care se poate constata „neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor încredințate prin alegerea ca membru al Consiliului”. Astfel, procedura de revocare, în ceea ce privește motivele pe care aceasta se întemeiază, nu este suficient de

clar și explicit stabilită la nivel legislativ, cu consecințe directe atât asupra activității Consiliului Superior al Magistraturii, cât și în ceea ce privește cariera profesională a membrilor săi aleși, judecători sau procurori.

Prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 162/26.02.2013 s-a dispus revocarea domnului judecător C. V. D. din funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii.

Această hotărâre a fost pronunțată de Plen cu ocazia analizării sesizării formulate de Judecătoria Râmnicu Vâlcea ca urmare a derulării procedurii de revocare a unui membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a solicitat Consiliului să dispună revocarea din funcția de membru ales de la judecătoria, a domnului judecător C. V. D..

Însă, în raport cu decizia Curții Constituționale mai sus evocată, că asupra hotărârii în discuție s-a creat aparența de nelegalitate, iar, cu privire la cererea de suspendare, condiția „cazului bine justificat”, reprezentând acele împrejurări legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ, urmează a fi analizată în raport de acest aspect.

Având în vedere atribuția Consiliului Superior al Magistraturii, care verifică doar legalitatea procedurii de revocare, iar nu temeinicia acesteia, art. 55 alin. (9) din Legea nr. 317/2004, republicată obligând Consiliul să țină seama de votul exprimat, atunci când prevede cu caracter imperativ că „Plenul Consiliului Superior al Magistraturii dispune revocarea din funcție a membrului ales” și faptul că această prevedere, în baza căreia a fost emis actul atacat în prezenta cerere, a fost declarată neconstituțională, printr-o decizie ulterioară adoptării hotărârii de revocare, urmează să se aprecieze în ce măsură legalitatea acestei proceduri poate fi susținută.

În același context, în ceea ce privește cerința prevenirii unei pagube iminente, amintește că „paguba iminentă” este definită la art. 2 alin. (2) lit. ș) din Legea nr. 554/2004, prin aceasta înțelegându-se „prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public”.

Având în vedere că la iminența producerii unei pagube este presupusă în majoritatea cazurilor executării unui act administrativ, iar, în cazul de față, se pune problema efectivă a unei perturbări grave de funcționare a unei autorități publice urmează să se aprecieze dacă sunt îndeplinite condițiile pentru a se dispune suspendarea executării actului administrativ atacat.

În consecință, solicită instanței să aprecieze cu privire la cererile formulate de reclamant, având în vedere cele mai sus expuse.

Înțeleg să se folosească, în apărare, de proba prin înscrisuri și depune, în copie, Decizia nr. 196 /04.04.2013 a Curții Constituționale,

Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 162/26.02.2013 și actele care au stat la baza emiterii acesteia.

În drept, dispozițiile art. 205 și următoarele din Noul cod de procedură civilă.

Curtea a încuviințat părților proba cu înscrisuri.

Din probele administrate, Curtea reține că prin Hotărârea nr. 162 din data de 26 februarie 2013, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a dispus revocarea din funcția de membru ales din partea judecătorilor a reclamantului, procedură declanșată prin Hotărârea nr. 1/2013 a adunării generale a judecătorilor din cadrul Judecătoriei Râmnicu Vâlcea, în condițiile art. 55 alin. (4) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

În ședința publică din data de 26 februarie 2013, Plenul CSM a dezbătut sesizarea înaintată de Judecătoria Râmnicu-Vâlcea și actele anexate, fără însă a analiza legalitatea și temeinicia sesizării Consiliului și fără a acorda dreptul la apărare, stabilind doar un drept la exprimarea unui punct de vedere, drept acordat în egală măsură și celorlalți membri, care nu au fost supuși procedurii de revocare.

Cu privire la cererea de suspendarea executării Hotărârii nr.162/26.02.2013 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, Curtea observă că potrivit art. 15 din Legea nr. 554/2004, pentru a se dispune suspendarea executării unui act administrativ, pe lângă cerința introducerii acțiunii de anulare a acestuia este necesară întrunirea cumulativă a altor două condiții, respectiv existența unui caz bine justificat și iminența producerii unei pagube care astfel poate fi prevenită.

Potrivit art.2 alin.1 lit. t) din Legea nr.554/2004 modificată și republicată cazurile bine justificate sunt împrejurări legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă asupra legalității unui act administrativ.

Curtea apreciază că această condiție este îndeplinită deoarece prevederile legale ce reglementează procedura de revocare din funcția de membru ales al Consiliul Superior al Magistraturii, prevăzute la art. 55 alin.(4) și (9) din Legea nr. 317/2004, au fost declarate neconstituționale, prin decizia nr. 196/04.04.2013 de către Curtea Constituțională, care a admis excepția de neconstituționalitate ridicată de reclamant în dosarul nr. 1675/2/2013 al Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Pe de altă parte, potrivit art. 2 alin. (2) lit. ș) din Legea nr. 554/2004, paguba iminentă este „prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public”.

Curtea apreciază că și această condiție este îndeplinită deoarece prin executarea actului administrativ a cărei suspendare se solicită se

perturbă grav funcționarea CSM prin îndeplinirea condițiilor de luarea a hotărârilor în cadrul acestei autorități publice.

În al doilea rând, prin executarea actului administrativ ar însemna ca reclamantul să se întoarcă la Judecătoria Oradea, de unde a fost ales ca membru CSM în oct. 2010. Între timp, se va judeca cererea de anulare a hotărârii de revocare, iar dacă va câștiga acest proces de anulare va trebui să se întoarcă în București. În felul acesta este nevoie să se deplaseze într-o altă localitate, să își întrerupă contractul de închiriere încheiat în București. Dreptul său ca membru CSM de a participa la activitățile Plenului, secțiilor și comisiilor CSM ar fi atins, atât timp cât în mod nelegal nu ar mai îndeplini această funcție.

Din aceste motive, în baza art. 15 din Legea nr. 554/2004, Curtea va admite cererea de suspendare și va dispune suspendarea executării Hotărârii nr.162/26.02.2013 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cererii de anulare a aceleiași hotărâri.

Cu privire la cererea de anulare a Hotărârii nr.162/26.02.2013 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, Curtea constată că la baza acestei hotărâri au stat art. 55 alin.(4) și (9) din Legea nr. 317/2004.

Prin decizia nr. 196/04.04.2013 pronunțată de Curtea Constituțională, s-au declarat neconstituționale art. 55 alin.(4) și (9) din Legea nr. 317/2004, ca urmare a aditerii excepției de neconstituționalitate ridicată de reclamant în dosarul nr. 1675/2/2013 al Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

În motivarea deciziei, Curtea Constituțională a reținut că art. 55 alin.(4) din Legea nr.317/2004 prezintă o deficiență gravă de conținut, respectiv de reglementare a motivelor pe care se întemeiază inițierea procedurii de revocare, care îi conferă un caracter neconstituțional. Art. 55 alin.(4) a instituit un regim mixt și confuz, neclar atât pentru persoana care se poate afla în ipoteza normei, cât și pentru instanța chemată să aprecieze cu privire la temeinicia și legalitatea revocării.

De asemenea, a apreciat că soluțiile preconizate de un act normativ nu trebuie aplicate în mod aleatoriu, legiuitorul fiind obligat să stabilească condiții, modalități și criterii clare și precise. Or, în cazul revocării unui membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii, nu este stabilit modul în care se poate constata „neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor încredințate prin alegerea ca membru al Consiliului”. Astfel, procedura de revocare, în ceea ce privește motivele pe care aceasta se întemeiază, nu este suficient de clar și explicit stabilită la nivel legislativ, cu consecințe directe atât asupra activității Consiliului Superior al Magistraturii, cât și în ceea ce privește cariera profesională a membrilor săi aleși, judecători sau procurori. Sintagma „neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor încredințate prin alegerea ca membru al Consiliului” ar expune

membrul CSM unor eventuale presiuni, afectând independența, libertatea și siguranța în exercitarea drepturilor și obligațiilor care îi revin potrivit Constituției și legilor.

De asemenea, art. 55 alin.(4) și (9) din Legea nr. 317/2004 încalcă prevederile constituționale și convenționale referitoare la dreptul la apărare, ca urmare a lipsei de claritate și previzibilitate.

Curtea apreciază că prin declararea neconstituționalității art. 55 alin. (4) și (9) din Legea nr. 317/2004, Hotărârea nr.162/26.02.2013 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii este nelegală.

Curtea nu va mai examina celelalte motive de nelegalitate sau de netemeinicie invocate de reclamant în cuprinsul cererii de chemare în judecată, deoarece acestea au caracter subsecvent față de aspectul constituționalității art. 55 alin.(4) și (9) din Legea nr. 317/2004, de vreme ce privesc aplicare acestui text de lege, respectiv a textelor din alte acte normative emise în baza art. 55 alin.(4) și (9) din Legea nr. 317/2004.

Din aceste motive, în baza art. 1 și 8 din Legea nr. 554/2004, Curtea va admite cererea și va anula Hotărârea nr.162/26.02.2013 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

DISPOZITIV

Admite cererea formulată de **reclamantul V.-C. D.**, în contradictoriu cu **pârâtul CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII**, cu sediul în București, Calea Plevnei nr.141 B, sector 6.

Dispune suspendarea executării Hotărârii nr.162/26.02.2013 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cererii de anulare a aceleiași hotărâri.

Anulează Hotărârea nr.162/26.02.2013 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare pentru soluția dată cererii de suspendare și în termen de 15 zile pentru soluția dată cererii de anulare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 27.05.2013.